

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก

Motivation to Study at Higher Professional Certificate of Champasak Technical College Students

จันทะพอน ไชยะสอน¹ รสวลีย์ อักษรวงศ์² และรัตนะ ปัญญา³

Chanthaphone xayasone¹, Rosewalee Ugsornwong² and Rattana Panyapa³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก และ 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 260 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.34-0.69 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83-0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$, $\bar{X}=3.58$, $\bar{X}=3.52$ ตามลำดับ)
2. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ของนักศึกษาที่เรียนสาขาต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ แรงจูงใจในการศึกษาต่อ, ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, นักศึกษาเทคนิค

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the motivations for pursuing a diploma in terms of personal, occupational and image reasons of Champassak technical college students, 2) compare the motivations for studying towards the diploma level. For personal, professional, and visual reasons, Champassak technical college students with different backgrounds, The sample used in the research was 260 first-year diploma students, based on a proportional stratified sampling. The instruments used in the research as questionnaires, 40 five-level estimations, questionnaires with a classification power value (r) of 0.34-0.69, and a total confidence value of 0.83-0.89. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation, T-test, and One-way Analysis of Variance (One way ANOVA)

¹ นักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³ รองศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ติดต่อ จันทะพอน ไชยะสอน อีเมลล์: chanthaphonec@yahoo.com

รับเมื่อ 6 ธันวาคม 2566 แก้ไข 13 มกราคม 2566 ตอปรับเมื่อ 14 มกราคม 2566

The research findings were as follows:

1. Students were motivated to pursue a Diploma in Vocational Technical College Champassak for personal reasons, occupational and image aspect at a high level ($\bar{X} = 3.80$, $\bar{X} = 3.58$, $\bar{X} = 3.52$, respectively).
2. Motivation to study in Champassak Vocational Technical College of students Studying in different fields. Personal reasons, Occupation and Image, motivation were different at the statistical significance level of .05

Keywords: Motivation for Further Study, High Professional Certificate, Technical Students.

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ สังคมและการค้นคว้าทฤษฎีพฤติกรรม เพื่อสร้างคนให้มีการขยายตัวรอบด้านมีคุณธรรมศีลธรรมมีความรู้ความสามารถมีวิชาชีพ มีสุขภาพดี มีความศรัทธาในทางด้านจิตใจ มีศิลปะมีระเบียบวินัย มีน้ำใจ รักชาติรักระบอบประชาธิปไตยประชาชนลาวเพื่อตอบสนองความต้องการของภารกิจการปกครองรักษาและพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งการศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม และประเทศชาติ เนื่องจากการศึกษาช่วยให้คนมีความรู้ความสามารถหลายด้านแตกต่างกันไป พัฒนาคอนให้เป็นคนดี มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม เป็นคนที่มีคุณภาพประสบผลสำเร็จในอาชีพได้ การจัดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา ถือว่าจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษา ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีศักยภาพ มีความสามารถและนำความรู้ที่เรียนไปประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้าและเจริญรุ่งเรืองในท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ 2545, น.34)

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว [สปป. ลาว] เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาสู่ประเทศอุตสาหกรรมและทันสมัย ก้าวไกลทางด้านเทคนิควิชาชีพเทคโนโลยีที่ทันสมัย การพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพทางด้านอาชีพกำลังเป็นที่ต้องการ เช่น อาชีพสหกรณ์ อาชีพป่าไม้ อาชีพเลี้ยงสัตว์ อาชีพการประมง ช่างไม้ ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ กลจักร รถยนต์ อาหารการโรงแรม ธนาคาร นักบัญชี คุ้มครองสำนักงาน เลขานุการ ทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนงานพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2554–2558 ฉบับที่ 7 กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาแรงงานวิชาชีพ ประกอบด้วย วิศวกร พนักงานบัญชี พนักงานการเงิน ผู้บริหารคุ้มครอง ผู้ประกอบการ ผู้จัดการ ให้มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับตอบสนองตามความต้องการขององค์กรของรัฐ และสังคม พบว่ามีผู้ที่สนใจเข้าเรียนในสายอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพยังมีน้อยมาก โดยเฉพาะสาขาอาชีพที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาของเศรษฐกิจของชาติ เนื่องจากผู้ปกครองของนักเรียนนิยมนำส่งเสริมให้ลูกหลานเข้าเรียนในระดับสูงมากกว่าการศึกษาเทคนิควิชาชีพ เนื่องจากผู้ที่จบการศึกษาชั้นสูงขึ้นไปก็ยังเป็นที่ต้องการรับเข้าทำงานขององค์กรเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้การสร้างกำลังแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการแรงงานตามยุทธศาสตร์แห่งการพัฒนาและองค์ประกอบเศรษฐกิจของประเทศ (กระทรวงการต่างประเทศ, สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ เวียงจันทน์ 2560)

การศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาที่สอดคล้องและตอบสนองความต้องการผู้ที่จะเข้ามาเรียนในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีจำนวนนักศึกษาเป็นไปตามแผนการรับนักศึกษา และแสดงถึงการรักษามาตรฐานและคุณภาพในการจัดการศึกษา และการรักษาความนิยมในการเลือกศึกษาต่อให้กับผู้ปกครองและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในประเทศไทย พบว่า มีการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท แต่การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อทางสายอาชีพยังมีจำกัดอยู่ ผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ระดับปริญญาตรีที่ผ่านมาเป็นการศึกษาแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านครอบครัวและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคม และเศรษฐกิจ ด้านอาชีพ และด้านสถาบันการศึกษา (ลัดดาวลัย มากช่วย 2564, น. 25-33) จินตนา ไทธานี (2557, น. 63-97) จุลลดา จุลเสวก และ วรันธร อรรคปทุม (2562, น. 149-160) พิศมัย เพียรเจริญ (2554, น.117-127)

วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัดตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2524 โดยเปิดสอน 2 สาขาวิชาคือ ช่างก่อสร้าง และช่างไม้ ต่อมาในปีพ.ศ.2550 วิทยาลัยได้จัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์และแผนการพัฒนาอาชีวศึกษา โดยเปิดสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อตอบสนองกับความต้องการของตลาดแรงงานตามนโยบายของรัฐบาลในระยะยาว ปัจจุบัน เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 7 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาไฟฟ้า สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาไอที สาขาวิชาการยนต์ สาขาวิชาก่อสร้าง สาขาวิชาตัดเย็บเสื้อผ้า และสาขาวิชาอาหารและการโรงแรม อย่างไรก็ตาม ข้อมูลสถิติ การรับนักศึกษาของวิทยาลัยในช่วงปี พ.ศ. 2560-2564 มีบางสาขาวิชาที่มีแนวโน้มของจำนวนนักศึกษาลดลง เนื่องจาก จำนวนนักศึกษาในแต่ละปีเป็นดัชนีสำคัญที่แสดงถึงความนิยมการเลือกเรียนต่อของผู้เรียนซึ่งมาจากเหตุผลที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัดให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิด จากความต้องการแรงงานตามยุทธศาสตร์แห่งการพัฒนาและองค์ประกอบเศรษฐกิจของประเทศ จำนวนสถาบันการศึกษา ที่มากขึ้นในปัจจุบัน และการทำให้จำนวนนักศึกษาแต่ละสาขาวิชาเป็นไปตามแผนการรับ จำเป็นต้องมีข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัดของนักศึกษาเพื่อประกอบการวางแผนจัดการศึกษาให้ได้ตามมาตรฐาน

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยเทคนิค วิชาชีพอาสาสังกัด มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอย่างไร รวมทั้งสนใจที่จะศึกษานักศึกษาที่มีภูมิหลังแตกต่างจะมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

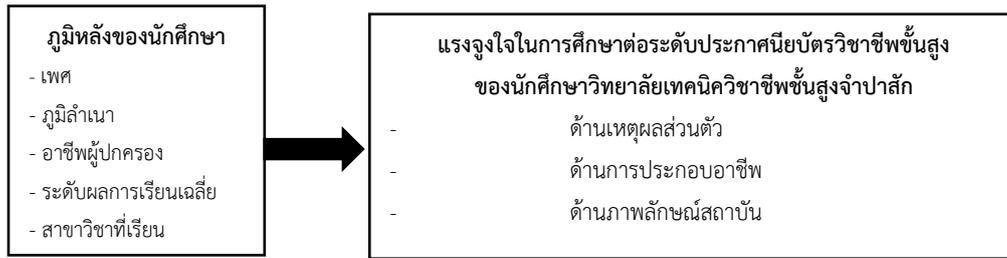
1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์สถาบัน ของนักศึกษาวินิจฉัยวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัด
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัวด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์สถาบัน ของนักศึกษาวินิจฉัยวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัด ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาวินิจฉัยวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัดที่มีความแตกต่างกัน ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์สถาบัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเชิงเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวินิจฉัยวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัดที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการศึกษาเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ 3 ด้าน 1) แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง เหตุผลของการมาเรียนเพื่อต้องการพัฒนาตนเองทางด้านความรู้และความสามารถ ความเชื่อมั่นในตนเอง การได้รับการยอมรับและการได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ 2) แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง เหตุผลของการมาเรียนเพื่อต้องการมีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่สามารถออกไปประกอบอาชีพที่ตรงกับความต้องการและเป็นอาชีพที่อยู่ในความต้องการของตลาดแรงงาน และ 3) แรงจูงใจด้านภาพลักษณ์สถาบัน หมายถึง เหตุผลของการมาเรียนเพราะความเชื่อถือ ศรัทธา และการยอมรับของนักศึกษามีต่อวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัด สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพแขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประชาชนลาว จำนวน 573 คนจาก 7 สาขา ได้แก่ สาขาไฟฟ้า สาขาบริหารธุรกิจ สาขาไอที สาขารถยนต์ สาขาอาหาร และการโรงแรม สาขาตัดเย็บเสื้อผ้า และสาขาก่อสร้าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 260 คน ตามสาขาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เนื่องจากนักศึกษาเทคนิค ภาคการเรียนที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ชุด โดยชุดที่ 1 ฝึกทักษะในห้องปฏิบัติการในวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 260 คน ชุดที่ 2 ออกฝึกปฏิบัติตามแหล่งฝึกต่างๆที่ทางสถาบันได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไว้ล่วงหน้า จำนวน 313 คน

2. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากน้อยที่สุดถึงมากที่สุดจำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ 1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา อาชีพผู้ปกครอง สาขาที่เรียน และระดับผลการเรียนเฉลี่ย 2) แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์สถาบัน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม แล้วเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แบบสอบถามจำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.34-0.69 และหาค่าความเชื่อมั่นชนิดความสอดคล้องภายในด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89, 0.84, 0.83 ตามลำดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อขอความร่วมมือจากหัวหน้าภาควิชาและสาขาที่เป็นตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการกรอกแบบสอบถามระหว่างวันที่ 30 มกราคม 2562 ถึงวันที่ 29 มกราคม 2562 ผู้วิจัยอธิบายพร้อมสาธิตการกรอกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปีที่ 1 ทุกสาขาวิชาจำนวน 260 คน จนเป็นที่เข้าใจ ทำการพิทักษ์สิทธิ์ผู้ตอบแบบสอบถามโดยไม่ต้องกรอกชื่อหรือเลขที่ประจำตัว พร้อมกำหนดวันและสถานที่ ส่งแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำผลที่ได้จากแบบสอบถาม ที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามนำมาหา จำนวน ร้อยละ

4.2 นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอุปการะ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ โดยนำแต่ละด้านหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของระดับแรงงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอุปการะ จำแนกตาม เพศ อายุ ภูมิภาค สาขาวิชาเรียน ระดับการศึกษา อาชีพบิดา อาชีพมารดา และระดับผลการเรียน โดยการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

สรุปผลการวิจัย

1. แรงงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอุปการะ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์สถาบัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $\bar{X} = 3.58$, $\bar{X} = 3.52$ ตามลำดับ) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แรงงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามแต่ละด้าน

แรงงใจในการศึกษาต่อ	\bar{X}	S	แปลผล
ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.80	0.57	มาก
ด้านการประกอบอาชีพ	3.58	0.59	มาก
ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	3.52	0.61	มาก

2. ผลการเปรียบเทียบแรงงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์สถาบัน ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอุปการะ ที่มีภูมิภาคแตกต่างกัน แสดงในตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบแรงงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิชาชีพอุปการะ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ระหว่างนักศึกษาชายและหญิง

แรงงใจ	เพศ	n	\bar{X}	S	t	P-value
เหตุผลส่วนตัว	ชาย	121	66.149	10.031	2.415*	.016
	หญิง	139	63.237	9.397		
การประกอบอาชีพ	ชาย	121	40.099	6.255	1.781	.076
	หญิง	139	38.676	6.569		
ภาพลักษณ์ของสถาบัน	ชาย	121	42.702	7.822	.963	.337
	หญิง	139	41.827	6.835		

*p<0.05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา อาชีพผู้ปกครอง ระดับผลการเรียนเฉลี่ย และสาขาวิชาแตกต่างกัน

ภูมิหลัง	แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	P-value
ภูมิลำเนา	ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	521.596	2	260.798	2.749	.066
		ภายในกลุ่ม	24288.836	256	94.878		
		รวม	24810.432	258			
	ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	66.401	2	33.201	.793	.453
		ภายในกลุ่ม	10713.699	256	41.850		
		รวม	10780.100	258			
	ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	9.499	2	4.750	.088	.915
		ภายในกลุ่ม	13761.118	256	53.754		
		รวม	13770.618	258			
อาชีพผู้ปกครอง	ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	94.732	4	23.683	.246	.912
		ภายในกลุ่ม	24502.295	254	96.466		
		รวม	24597.027	258			
	ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	103.276	4	25.819	.620	.648
		ภายในกลุ่ม	10569.643	254	41.613		
		รวม	10672.919	258			
	ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	216.298	4	54.075	1.010	.403
		ภายในกลุ่ม	13594.883	254	53.523		
		รวม	13811.181	258			
ระดับผลการเรียนเฉลี่ย	ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	1213.816	3	404.605	4.390**	.005
		ภายในกลุ่ม	23596.968	256	92.176		
		รวม	24810.785	259			
	ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	307.044	3	102.348	2.502	.060
		ภายในกลุ่ม	10473.172	256	40.911		
		รวม	10780.215	259			
	ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	628.215	3	209.405	4.058**	.008
		ภายในกลุ่ม	13210.473	256	51.603		
		รวม	13838.688	259			
สาขาวิชาที่เรียน	ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	4463.522	6	743.920	9.250**	.000
		ภายในกลุ่ม	20347.263	253	80.424		
		รวม	24810.785	259			
	ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1380.940	6	230.157	6.195**	.000
		ภายในกลุ่ม	9399.275	253	37.151		
		รวม	10780.215	259			
	ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2939.310	6	489.885	11.371**	.000
		ภายในกลุ่ม	10899.378	253	43.081		
		รวม	13838.688	259			

** $p < 0.01$

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 2-3 แสดงว่า 1) นักศึกษาชายและหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่านักศึกษาชายมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาหญิง 2) นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ไม่แตกต่างกัน 4) นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน 5) นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านภาพลักษณ์ จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ย

ภูมิหลัง	แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	P-value
ระดับผล การเรียนเฉลี่ย	ด้านเหตุผล ส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	1213.816	3	404.605	4.390**	.005
		ภายในกลุ่ม	23596.968	256	92.176		
		รวม	24810.785	259			
	ด้าน ภาพลักษณ์ ของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	628.215	3	209.405	4.058**	.008
		ภายในกลุ่ม	13210.473	256	51.603		
		รวม	13838.688	259			

** $p < 0.01$

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านภาพลักษณ์ จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์
จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

แรงจูงใจ	สาขาวิชา	1	2	3	4	5	6	7
ด้านเหตุผล ส่วนตัว	1. ไฟฟ้า ($\bar{x} = 3.80$)	-	5.441	6.571	.256	5.721	5.725	1.141
	2. บริหารธุรกิจ ($\bar{x} = 4.12$)		-	1.130	5.185	11.162*	11.166*	6.582
	3. ไอที ($\bar{x} = 4.19$)			-	6.315	12.291*	12.296*	7.712
	4. รถยนต์ ($\bar{x} = 3.81$)				-	5.977	5.981	1.397
	5. อาหารและการโรงแรม ($\bar{x} = 3.46$)					-	.004	4.580
	6. ตัดเย็บเสื้อผ้า ($\bar{x} = 3.46$)						-	4.584
	7. ก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.68$)							-
ด้านการ ประกอบ อาชีพ	1. ไฟฟ้า ($\bar{x} = 3.67$)	-	2.284	2.534	1.976	4.039	3.222	2.686
	2. บริหารธุรกิจ ($\bar{x} = 3.88$)		-	.250	4.259	6.323*	5.505	4.970
	3. ไอที ($\bar{x} = 3.90$)			-	4.509	6.573*	5.755*	5.220
	4. รถยนต์ ($\bar{x} = 3.49$)				-	2.064	1.246	.710
	5. อาหารและการโรงแรม ($\bar{x} = 3.30$)					-	.818	1.353
	6. ตัดเย็บเสื้อผ้า ($\bar{x} = 3.38$)						-	.536
	7. ก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.44$)							-
ด้านภาพ ลักษณ์ของ สถาบัน	1. ไฟฟ้า ($\bar{x} = 3.65$)	-	2.737	3.700	2.430	7.057*	4.067	3.533
	2. บริหารธุรกิจ ($\bar{x} = 3.87$)		-	.963	5.167	9.794*	6.804*	6.269*
	3. ไอที ($\bar{x} = 3.95$)			-	6.130*	10.757*	7.767*	7.232*
	4. รถยนต์ ($\bar{x} = 3.44$)				-	4.627	1.637	1.103
	5. อาหารและการโรงแรม ($\bar{x} = 3.06$)					-	2.990	3.525
	6. ตัดเย็บเสื้อผ้า ($\bar{x} = 3.31$)						-	.535
	7. ก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.34$)							-

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์รายคู่ของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์สถาบัน ของนักศึกษา
ที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า แตกต่างกันจำนวน 2 คู่ ดังนี้ นักศึกษาที่เรียนในสาขาไอทีมีแรงจูงใจในการศึกษา
ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สูงกว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาอาหารและการโรงแรมและสาขาคัดเย็บเสื้อผ้า
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และพบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาบริหารธุรกิจมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สูงกว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขา อาหารและการโรงแรม และสาขาคัดเย็บเสื้อผ้าอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ด้านการประกอบอาชีพ พบว่าแตกต่างกันจำนวน 2 คู่ ดังนี้ นักศึกษาที่เรียนในสาขาบริหารธุรกิจมีแรงจูงใจใน
การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สูงกว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาอาหารและการโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ.05และพบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาไอที มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สูงกว่านักศึกษาที่เรียนในสาขาอาหารและการโรงแรม และสาขาคัดเย็บเสื้อผ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ด้านภาพลักษณ์สถาบัน พบว่า แตกต่างกันจำนวน 3 คู่ ดังนี้ นักศึกษาที่เรียนในสาขา ไฟฟ้า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สูงกว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาอาหารและการโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และพบว่านักการศึกษาที่เรียนในสาขาบริหารธุรกิจ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สูงกว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขา อาหารและการโรงแรม สาขาตัดเย็บเสื้อผ้า และสาขาก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักการศึกษาที่เรียนในสาขาไอที มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สูงกว่านักการศึกษาที่เรียนสาขา อาหารและการโรงแรม สาขาตัดเย็บเสื้อผ้า และสาขาก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผลการวิจัย

ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวិทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก

เมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก พบว่ามีระดับของแรงจูงใจในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านลักษณะของสถาบัน อยู่ในระดับมาก โดยจะทำการอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว เนื่องจากนักศึกษาต้องการได้รับความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ จากการศึกษา เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งยังต้องการสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเองเพื่อสร้างความมั่นคงในอนาคต สอดคล้องกับผลการวิจัยของจินตนา ไทธานี (2557, น.66-92) ที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจในการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นด้านส่วนตัวด้านอาชีพ และด้านสังคม อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยแรงจูงใจด้านส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านการประกอบอาชีพ เนื่องจากนักศึกษาต้องการประสบผลสำเร็จในวิชาชีพที่เลือกเรียนและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพได้หลากหลายสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัครวิน มณีอินทร์ (2555, น. 519-525) ที่พบว่านิสิตปริญญาตรีมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อคณะพลศึกษาของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในระดับมาก โดยเหตุผลที่เลือกเรียนคณะพลศึกษาเพราะมีชื่อเสียงด้านการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เพราะเป็นสาขาที่ตรงกับความสนใจ และสามารถเข้าทำงานในหน่วยงานหรือบริษัทที่คาดหวังไว้ ตามลำดับ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านลักษณะของสถาบัน เนื่องจาก วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพชั้นสูง มีหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนได้มาตรฐานเท่าเทียมกับ วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพที่มีชื่อเสียง อีกทั้งผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพก็เป็นที่ยอมรับของสังคมยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุทุมพร ไฉไล และจงดี โตอิม (2559, น. 165-177) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือด้านคุณลักษณะสถาบัน รองลงมาคือด้านการประกอบอาชีพ และด้านหลักสูตร ตามลำดับค่าเฉลี่ย = 3.78 ± 0.57 ตามลำดับ

เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ของนักศึกษาที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ของนักศึกษาที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน พบว่า

ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่านักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษา ของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2556, น. 148-149) อาจเป็นเพราะความแตกต่างระหว่างเพศของ นักศึกษาหญิงและชายที่ขึ้นอยู่กับสังคมและวัฒนธรรม ผู้หญิงก็มีโอกาสเลือกได้ทุกอย่างขึ้นกับความสามารถของตน และสอดคล้องกับการศึกษาของ จุลตลา จุลเสวก และวันธร อรรถปทุม (2559, น. 149-160) ที่พบว่านักศึกษาชาย มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านเหตุผลส่วนตัว สูงกว่านักศึกษาหญิง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิศมัย เพียรเจริญ (2554, น. 117-127) ที่พบว่า นักศึกษาชาย และหญิงมีเหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี แตกต่างกัน 2) อาจเนื่องมาจาก ความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านความสามารถทางการเรียนที่ให้นักศึกษามีเหตุผล ทศนคติ และมุมมองแตกต่างกัน 3) นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และสถาบัน แตกต่างกัน อาจเนื่องจากแต่ละหลักสูตรมีลักษณะเนื้อหาวิชาและการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน จึงส่งผลต่อ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา

ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่เรียนต่างสาขาวิชาชีพ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สูง เนื่องจากนักศึกษาต้องการประสบผลสำเร็จใน วิชาชีพที่เลือกเรียนและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไป ประกอบอาชีพได้หลากหลาย แต่จะขัดแย้งกับการศึกษาของ จินตนา ไทธานี (2557, น. 104-105) พบว่าผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพของนักศึกษา ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำแนกตามหมวดวิชาชีพ พบว่าไม่ แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ว่าจะเลือกเรียนหมวดวิชาชีพใดก็ตาม ย่อมมีความต้องการหรือมีแรงจูงใจที่ จะเลือกเรียนวิชาชีพที่ตนเองชื่นชอบ สนใจ เหมาะสมกับความรู้และความถนัดของตนเองเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ใน การประกอบอาชีพ อีกทั้งยังต้องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการทำงานกับผู้อื่นเพื่อนำมาพัฒนาตนเอง

ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน พบว่า นักศึกษาที่เรียนต่างสาขาวิชาชีพ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงซึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุทุมพร ไฉนลาดและจงดี โตอ้อม (2559, น. 169-172) ปัจจัยที่มีผล ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าปัจจัยด้านคุณลักษณะสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพและด้านหลักสูตรมีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อในระดับสูง ซึ่งเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงติดอันดับโลก สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพด้านการเรียนการสอน และการวิจัย ซึ่งเป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัยมหิดลประการหนึ่งอีกทั้ง คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์มีการพัฒนา การเรียนการสอนและงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการในแบบองค์รวม ไม่แบ่งแยกเป็นภาควิชาทำให้ สามารถบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษากลุ่มที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวมากกว่าด้านการประกอบอาชีพ จึงไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโครงการ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักในนำไปพิจารณาแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักให้สอดคล้องกับสภาพสังคมเศรษฐกิจ และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่จะลงทะเบียนเรียนครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ เช่น ความสามารถในการรับรู้ข่าวสาร การสนับสนุนของครอบครัว โรงเรียน และบุคคลรอบข้าง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการและการกีฬา. (2551). *การศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สมาคมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *รายงานการวิจัยการติดตามผลการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 1*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จินตนา ไทธานี. (2557). *การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของนักศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร*. (ปริญญาวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรถปทุม. (2562). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 13(2), 149-160.
- ลัดดาวัลย์ มากช่วย. (2564). *แรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พนิชย์ ชั้นปีการศึกษาที่ 2*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พนิชย์พาณิชย์การ.
- พิสมัย เพียรเจริญ. (2554). ลักษณะของนักศึกษาและเหตุที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. *วารสารวิทยบริการ*, 22(1), 117-127.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2556). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัศวิน มณีอินทร์. (2555). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อคณะพลศึกษาของนิสิตปริญญาตรีคณะพลศึกษา. *มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารคณะพลศึกษา*, 15(ฉบับพิเศษ), 519-525.
- อุทุมพร ไฉลาต และจงดี โตอิม. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 10(2), 165-177.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3),607-610